

07/08/2024

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Η Παναγία είναι ένα παράθυρο του ουρανού στη ζωή μας»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στην Ακολουθία του Εσπερινού και του Παρακλητικού Κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο που τελέστηκαν στον Ιερό Ναό Παναγίας «Ρόδον το Αμάραντον» χοροστάτησε ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ](#) την Τρίτη 6 Αυγούστου 2024.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος αρχικά σημείωσε ότι «όλος ο μήνας είναι μια προσευχή, ένας πόνος, μία αναφορά στη Χάρη της Παναγίας και στην ευλογία της, μέσα σε έναν κόσμο όπου επικρατεί η διαπίστωση του Αποστόλου Παύλου: “Έσωθεν φόβοι, έξωθεν μάχαι”».

«Εδώ στον Πειραιά ζούμε σε μια μικρή Τήνο, γιατί αυτό το προσκύνημα στην Παναγία δεν είναι μία ευσεβής συνήθεια, αλλά είναι μία οφειλητική απόδοσις τιμής και ευγνωμοσύνης», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «οι πατέρες μας έζησαν και διεκήρυξαν το θαύμα της Παναγίας το έτος 1895 εδώ, στα πάλαι ποτέ Υδραίικα, στην Πειραιϊκή μας».

Στην συνέχεια ανέφερε: «Το 1895 ενέσκηψε μία θανατηφόρος ασθένεια στο Λεκανοπέδιο και στην πόλη μας: η φοβερά τότε ασθένεια της ευλογιάς, η οποία δολοφονούσε όλα τα ατυχή θύματά της. Δεν διασωζόταν ούτε ένας». «Σε αυτή, λοιπόν, την τραγική κατάσταση του Λεκανοπεδίου», «επρόκειτο τον επόμενο χρόνο, το 1896, να επαναβιώσουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και προετοιμαζόταν η μικρή μας τότε χώρα για αυτό το μεγάλο γεγονός που συναρπάζει όλο τον πλανήτη». «Η κατάσταση ήταν τραγική και απειλείτο και η έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων από την πανδημία της ευλογιάς». «Τότε, στα βράχια της Πειραιϊκής, θαυμαστώ τω τρόπω, ανευρέθη αυτό το ιερό εικόνισμα της Παναγίας από έναν ευσεβή αλιέα, ο οποίος είδε ένα φως και, οδεύων με το πλοιάριόν του, αντίκρισε το εικόνισμα της Παναγίας, το πήρε με ευλάβεια, το προσκύνησε και διάβασε κάτι που δεν είχε ποτέ γνωρίσει: η εικόνα αυτή προσεφέρετο εις την Παναγία με το επωνύμιον «Ρόδον το Αμάραντο». «Έτσι, λοιπόν, το έφερε στην περιοχή, στο σπίτι του και όταν ξέσπασε αυτός ο φοβερός λοιμός ακόμη εναργέστερον, οι πιστοί, οι πατέρες μας προσέτρεξαν στην θαυματουργό Χάρη της Υπεραγίας Θεοτόκου. Και, ω του θαύματος, με τις λιτανείες τις οποίες επετέλεσαν με πίστη, σιγά-σιγά η αρρώστια σταμάτησε και τελικά κατέπαυσε, και η θεραπεία ήλθε. Έκτοτε ευγνωμονούντες οι πατέρες μας επιτελούσαν κάθε χρόνο την περίοδο του Δεκαπενταυγούστου και την περίοδο της ευρέσεως της Ιεράς Εικόνας, ιερές Λιτανείες σε όλον τον Πειραιά.

Εξηγώντας πως ο Ναός της Παναγίας «Ρόδον το Αμάραντον» χτίστηκε εις ανάμνηση του μεγάλου θαύματος της Ευρέσεως της Ιεράς Εικόνας, αλλά και της θεραπείας από την λοιμώδη ασθένεια της ευλογιάς, σημείωσε πως «αποφασίσαμε και επαναφέραμε στη μνήμη όλων μας το γεγονός που είχε ατονήσει, δηλαδή αυτή την ανάμνηση του θαύματος και βέβαια την τιμή στο Υπερύμνητο πρόσωπο της Παναγίας μας, η οποία έχει περιβάλλει την πόλη μας με τόση ευλογία, θαυμαστή ενέργεια και Θεία Χάρη».

«Ισχυριζόμεθα με όλη τη δύναμη της καρδιάς μας, με το θάρρος της μητρικής της παρρησίας και σκέπης ότι ο Πειραιάς μας είναι Παναγιосκέπαστος, διότι το θαύμα συνεχίστηκε και στην αγρυπνία της 24ης προς 25η Μαρτίου του 1929 στον Ιερό Ναό της Ευαγγελιστρίας, που εκτίσθη από ευσεβείς Πειραιώτες για να αναπληρώνει το ιερό αίτημα των πιστών της εποχής να προσέρχονται στο ιερό νησί της Τήνου, όπου είχε ανευρεθεί η ιερά της εικόνα», τόνισε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, αναφέροντας πως «τότε, ήταν δύσκολες οι συνθήκες της ναυσιπλοΐας και επομένως οι πιστοί κατευθύνοντο στο Ναό της Ευαγγελιστρίας». «Το βράδυ εκείνο της Ιεράς Αγρυπνίας της εορτής του Ευαγγελισμού», πρόσθεσε, «εμφανίσθη σωματικώς η Θεοτόκος και εφήπλωσε πάνω στον αγρυπνούντα λαό το ιερό της Μαφόριο, όπως είχε συμβεί στο Ναό των Βλαχερνών στην Κωνσταντινούπολη κατά το θείο όραμα και την ιερά οπτασία του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Ανδρέου του δια Χριστόν Σαλού και του μαθητού του Επιφανίου».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως «στην εποχή μας πρέπει να διερωτηθούμε γιατί έχει ο κόσμος μας αποστατήσει τόσο πολύ ώστε να διαστρέψει ακόμη και την οντολογία και την φυσιολογία του ανθρώπου. Να νομοθετεί ασεβή νομοθετήματα, να αρέσκεται στην σαπροποίηση του ανθρώπου, στην χωματοποίηση των ψυχών, στην αστάθεια, στην σαρκολατρεία, στον ηδονισμό, στην ευτέλεια, στον συμπιγμό στην προσκαιρότητα και στο φαιδρό γεγονός της κοσμικής περιβολής και δόξης».

«Οι πατέρες μας είχαν πίστη και αγάπη και μπορεί και εκείνοι βέβαια να αμάρταναν, αλλά αμάρταναν με συστολή, με εντροπή, με φόβο. Συναισθάνοντο το κακό που έπρατταν και μετανοούσαν και ζητούσαν το έλεος του Θεού», υπογράμμισε με έμφαση ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας παράλληλα πως «σήμερα οι άνθρωποι αμαρτάνουν ασύστολα, ανενδοίαστα, χωρίς φειδώ και αιδώ. Έχουν θεσμοθετήσει το κακό και την αμαρτία. Τα έχουν κάνει έννομα αγαθά, δικαίωμα και πραγματικότητα που από κάθε σπιθαμή της γης, δυστυχώς, αναδύει δυσοσμία και θάνατο». «Για αυτό βλέπετε να επαναστατεί και η φύση εναντίον

μας», σημείωσε, τονίζοντας πως «δεν είναι φυσικό γεγονός δύο μήνες τώρα να καιγόμαστε από τους καύσωνες».

«Όλα στρέφονται εναντίον του ανθρώπου, γιατί πρώτος ο άνθρωπος στράφηκε εναντίον της ζωής. Για αυτό και είναι μία στιγμή πνευματικής περισυλλογής ο Δεκαπενταύγουστος. Διαλόγου με την Θεοτόκο, τη Μητέρα του κόσμου, την Άνασσα των ουρανών, την Κυρία των αγγέλων και των ανθρώπων, τη Βασίλισσα του κόσμου και της ζωής μας. Την δική μας Μητέρα, τον δικό μας άνθρωπο», συνέχισε, καλώντας όλους σε μετάνοια. «Η Παναγία κρατά πάντα στην αγκαλιά της τον Χριστό. Μας δείχνει τον Χριστό, το Σωτήρα του κόσμου», είπε χαρακτηριστικά, ευχόμενος σε όλους «η ευλάβεια προς την Παναγία να σας περισκέπει, να σας θεραπεύει, να σας ειρηνεύει, να σας γαληνεύει».

«Παρακαλώ να προσεύχεστε και να ζητείτε το έλεος του Κυρίου σε αυτόν τον κόσμο που επαναστατεί, που δεν ξέρει τί θέλει, που καθημερινά, δυστυχώς, επαναλαμβάνει το έγκλημα των πρωτοπλάστων: εμπιστεύεται την κτήση, την ύλη, τη φθορά, το θάνατο. Υψώνει νέα είδωλα τώρα και για αυτόν τον λόγο συμπνίγεται στο κακό και στην αποκαραδοκία της καθημερινότητας. Έχει γίνει μια σκληρή ζωή από σκληρούς και βάνουσους ανθρώπους. Προσευχηθείτε, λοιπόν, αυτή την περίοδο του Δεκαπενταυγούστου να φωτίσει ο Θεός τον κόσμο να ξεπεράσουμε την σαρκικότητά μας, την επιδερμικότητά μας. Να μπούμε στο πνεύμα της Χάριτος», ανέφερε ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «εάν έχουμε καθαρό νου, καθαρή καρδιά, καθαρή σκέψη και ευλογία, αντιλαμβανόμεθα την Χάρη που αποπνέει η Παναγία, γιατί καθώς την προσκυνούμε εισπράττουμε, εισπνέομαι αυτήν την χαρά».

«Η Παναγία είναι ένα παράθυρο του ουρανού στη ζωή μας», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος ο Δεκαπενταύγουστος να γίνει η περίοδος της μετανοίας, της μεταμορφώσεως, της ενχριστώσεως και ενθεώσεως μας», υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «εχέγγυο και δύναμη για αυτό έχουμε την Υπεραγία Θεοτόκο».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την ευαρέσκεια τις ευχαριστίες του στον προϊστάμενο του Ιερού Ναού Αρχιμανδρίτη π. Ιωάννη Κοκκώνη και τους αδελφούς συμπρεσβυτέρους, «στο ζεύγος των παραμοναρίων της Ιεράς Εικόνας, των προστατών της, δηλαδή, και των ανθρώπων οι οποίοι με την ευλάβεια τη διαφυλάσσουν, της αποδίδουν τις δέουσες τιμές και τη λατρεία όλων μας, Ευάγγελο και Ελένη Κατσαρού», καθώς και στο Δήμο Πειραιά για την ηχητική κάλυψη.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

